Dimarts 7 de Pasqua

Text de l'Evangeli (*Jn* 17,1-11a): En aquell temps, Jesús va alçar els ulls al cel i digué: «Pare, ha arribat l'hora. Glorifica el teu Fill, perquè el Fill et glorifiqui, ja que li has donat potestat sobre tota carn, perquè a tots els qui li has donat els doni vida eterna. I aquesta és la vida eterna: que et coneguin a tu, l'únic Déu veritable i el qui tu has enviat, Jesucrist. Jo t'he glorificat damunt la terra, he acomplert l'obra que em vas encarregar de fer; i ara, Pare, glorifica'm tu al teu costat amb la glòria que tenia en tu abans que el món fos.

He manifestat el teu Nom als homes que m'has donat del món. Eren teus i tu me'ls vas donar i han guardat la teva paraula. Ara han conegut que totes les coses que em vas donar venen de tu, perquè les paraules que em vas donar les he donat a ells, i ells les han rebut i han conegut veritablement que he sortit de tu, i han cregut que tu m'has enviat. Jo prego per ells; no prego pel món sinó per aquells que m'has donat, ja que són teus. I totes les meves coses són teves i les teves, meves; i he estat glorificat en ells. I ja no estic en el món, però aquests estan en el món, i jo vinc a tu».

© Albada Editorial / evangeli.net

«Pare, ha arribat l'hora»

Mn. Pere OLIVA i March
(Sant Feliu de Torelló, Barcelona, Espanya)

Avui, l'Evangeli de sant Joan —que fa dies estem llegint— comença parlant-nos de "l'hora": «Pare, ha arribat l'hora» (Jn 17,1). El moment culminant, la clarificació de totes les coses, la donació màxima del Crist que es lliura per a tots... "L'hora" és encara una realitat amagada als homes; es revelarà a mesura que la trama de la vida de Jesús ens obre la perspectiva de la creu.

Ha arribat l'hora? L'hora de què? Doncs ha arribat l'hora en què els homes coneixem el nom de Déu, o sigui, la seva acció, la manera de dirigir-se a la Humanitat, la manera de parlar-nos; en el Fill, en el Crist que el Pare estima.

Els homes i dones d'avui, coneixent Déu per Jesús («les paraules que em vas donar les he donat a ells»: Jn 17,8), esdevenim testimonis de vida, de la vida divina que es desenvolupa en nosaltres pel sagrament baptismal. En Ell vivim, ens movem i som; en Ell trobem paraules que alimenten i ens fan créixer; en Ell descobrim què vol Déu de nosaltres: la plenitud, la realització humana, una existència que no viu de vanaglòria personal sinó d'una actitud existencial que s'aferma en Déu mateix i en la seva glòria. Com ens recorda sant Ireneu, «la glòria de Déu és que l'home visqui». Lloem Déu i la seva glòria perquè la persona humana arribi a la seva plenitud!

Estem marcats per l'Evangeli de Jesucrist; treballem per la glòria de Déu, tasca que es tradueix en un major servei a la vida dels homes i dones d'avui. Això vol dir: treballar per la veritable comunicació humana, la felicitat veritable de la persona, fomentar el goig dels tristos, exercir la compassió amb els febles... En definitiva: oberts a la Vida (en majúscula).

Per l'Esperit, Déu treballa en l'interior de cada ésser humà i habita en allò més pregon de la persona i no deixa d'estimular tothom a viure dels valors de l'Evangeli. La Bona Notícia és expressió de la felicitat alliberadora que Ell vol donar-nos.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «De manera que tots nosaltres ja no som més que una sola cosa en el Pare, el Fill i l'Esperit Sant: una sola cosa per identitat de condició, per l'assimilació que obra l'amor, per la comunió amb la Santa Humanitat del Crist i per la participació de l'únic i Sant Esperit» (Sant Ciril d'Alexandria)

- «Conèixer Jesús significa conèixer el Pare, i conèixer el Pare vol dir entrar en comunió real amb l'Origen mateix de la vida, de la llum i de l'amor» (Benet XVI)

- «(...) La vigilància és 'guàrdia del cor' i Jesús demana al Pare que 'ens guardi en el seu nom' (Jn 17,11). L'Esperit Sant intenta despertar-nos constantment a aquesta vigilància. Aquesta petició pren tot el seu sentit dramàtic en relació amb la temptació final del nostre combat a la terra; demana la perseverança final. 'Vinc com un lladre: feliç el qui vetlla!' (Ap 16,15)» (Catecisme de l'Església Catòlica, nº 2.849)